

Xây một vòng đai ngăn nước ngầm: Nước ngầm có ảnh hưởng rất lớn tới độ nghiêng và lún của tháp. Nếu kiểm soát được mức nước ngầm thì sẽ kiểm soát được tháp. Do đó, cách tháp 10 mét, sẽ đào những rãnh sâu, làm thành một vành đai, sau đó lấp rãnh bằng đất sét không thấm nước. Như vậy nước ngầm sẽ không thoát ra hoặc vào trong đất dưới móng tháp được. Nhưng giải pháp làm sao bít kín được dưới đáy của vành đai thì rất khó mà thực hiện.

Xây một móng bê tông: Sẽ đào đất, và xây một móng bê tông lớn để neo tháp vào đó. Như vậy ứng suất từ tháp sẽ trải đều vào đất nền. Biện pháp này có trở ngại là phải đào đất nền quanh tháp và có thể gây nguy cơ sụp đổ.

Giải pháp vĩnh cửu cho tháp phải thỏa mãn 4 điều kiện: tính khả thi, giá cả, tính lâu dài, và không thay đổi hình dáng của tháp ... Nhưng xem ra chưa có giải pháp nào thỏa mãn cả 4 điều kiện, nhất là điều kiện về giá cả và an toàn. Do đó, hiện nay có người đưa ra một giải pháp rất tiêu cực là thôi không làm gì hết. Còn UB thì cũng hết ngân sách để tiếp tục công tác.

Lúc tôi tới tháp Pisa vào tháng 7/2001 thì tháp vẫn còn đóng cửa không cho tôi leo lên đỉnh để ... thử thí nghiệm về gia tốc trọng lực mà khoa học gia người Ý là Galileo (1564-1642) thực hiện hàng trăm năm trước. Đến tháng 11/2001, người ta đã mở cửa tháp trở lại để du khách có thể leo lên tới đỉnh tháp. Riêng bạn, sau khi đọc bài viết này không biết bạn có "gan" mà leo lên đỉnh tháp hay không. Còn chuyện "cứu" tháp Pisa vẫn còn nhiều điều chưa hoàn tất nhất là trong tình trạng hiện nay khi mà kinh tế khủng hoảng, tiền bạc khó khăn. Và như vậy, chuyện tháp nghiêng Pisa vẫn còn là một đề tài thu hút nhiều người trong và ngoài giới kỹ thuật quan tâm. ■

TÔI NHỚ SÀI GÒN...

Tôi nhớ Sài Gòn
Ngã năm ngã bảy
Rộn rã tháng ngày xe cộ ngược xuôi
Những nẻo đi về sớm tối đơn côi
Tôi đã mất
Bóng em nơi xóm nhỏ

Tôi nhớ Sài Gòn
Dòng sông trôi trắng xóa
Những con tàu bên bến vắng buồm neo
Bờ Thủ Thiêm lác đác mái tranh nghèo
Tôi đã mất
Con đò xưa ẻo lả

Tôi nhớ Sài Gòn
Công viên chiều êm ả
Ghế đá buồn thấp thoáng bóng yêu đương
Lá vàng bay loang loáng phủ ngập đường
Tôi đã mất
Dấu xưa pho tượng đá

Tôi nhớ Sài Gòn
Con đường xưa trang nhã
Hàng cây già rợp bóng lá me xanh
Quán Brodard thanh lịch chốn kinh thành
Tôi đã mất
Hương cappuccino thơm ngát

Tôi nhớ Sài Gòn
Mái chùa âm thầm năm tháng
Chuông chiều ngân vọng lại thấy nao nao
Nghe lâm râm buồn tẻ tiếng kinh cầu
Tôi đã mất
Bóng Mẹ già yêu dấu

Nguyễn Đắc Khoa